

Bài Học 1

* 29 Tháng 6 – 5 Tháng 7

Sự Phục Hưng Nhu Cầu Lớn Của Chúng Ta

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Khải huyền 3:14-21; Hê-bơ-rơ 12:7-11; Ma-thi-ơ 25:1-13; Xa-cha-ri 3:1-5; Nhã ca 5:2-5.*

Câu Gốc: “Này, ta đứng ngoài cửa mà gõ; nếu ai nghe tiếng ta mà mở cửa cho, thì ta sẽ vào cùng người ấy, ăn bữa tối với người, và người với ta” (Khải huyền 3:20).

Lao-đi-xê là hội thánh cuối cùng trong bảy hội thánh của sách Khải huyền. Tên Lao-đi-xê nghĩa là “một dân phán xét.” Đây cũng là một biểu hiệu hoàn hảo cho dân sự của Đức Chúa Trời trong ngày cuối cùng.

Lao-đi-xê tọa lạc trong một thung lũng ở Tây nam Thổ Nhĩ Kỳ. Thành phố này có một hệ thống ngân hàng quan trọng. Đó cũng là một trung tâm về giáo dục và y tế. Người dân ở đây thì độc lập, kiêu hãnh và giàu có.

Nhưng điều thành phố này thiếu là nước. Nước được dẫn đến từ một con suối ở miền nam thành phố cách đó năm dặm. Khi nước chảy đến Lao-đi-xê thì nó hâm hẩm. Đức Chúa Giê-su dùng biểu hiệu này để cho thấy tình trạng thiêng liêng của hội thánh Ngài trong ngày cuối cùng. Những người trong hội thánh thì kiêu hãnh, lười biếng, và lãnh đạm. Đây là một hội thánh đã mất lòng ước ao hầu việc Đức Chúa Trời. Hội thánh này cần sự phục hưng thiêng liêng (thức tỉnh lại).

Nhưng sứ điệp Lao-đi-xê cũng tràn đầy niềm hy vọng. Đấng Christ phán dạy dân sự Ngài trong tình yêu thương. Ngài sẵn sàng thỏa đáp những nhu cầu trong lòng họ và làm thức tỉnh lại những ước ao thiêng liêng sâu xa nhất của họ.

Niềm Hy Vọng Cho Hội Thánh Lao-đi-xê Hâm Hâm

Đức Chúa Giê-su phán với mỗi hội thánh trong bảy hội thánh của Khải huyền 2 và 3. Trong mỗi trường hợp, Ngài dùng một danh hiệu khác nhau cho mình để bày tỏ tình trạng thiêng liêng của họ. Danh hiệu Ngài dùng trong sứ điệp cho hội thánh Lao-đi-xê bày tỏ sự phục hưng thiêng liêng cho tất cả những người sẽ lắng nghe lời kêu gọi của Ngài.

Xin đọc Khải huyền 3:14, 15; 2 Cô-rinh-tô 1:20; Giăng 3:10, 11; và Cô-lô-se 1:13-17. Tại sao Đức Chúa Giê-su dùng danh hiệu “Đấng A-men,” “Đấng làm chứng thành tín chơn thật,” và “Đấng làm đầu cội rễ cuộc sáng thế của Đức Chúa Trời” trong khi nói với hội thánh Lao-đi-xê trong Khải huyền 3:14, 15?

Trong Khải huyền 3:14, chữ Hy Lạp cho “làm đầu cội rễ” là *arche*. Chữ này có nghĩa là “khởi đầu,” đặc biệt là sự khởi đầu một biến cố hay hành động. Ở đây *arche* nghĩa là Đức Chúa Giê-su là Đấng khởi đầu, hay là nguyên nhân đầu tiên của tất cả sự sáng tạo. Nói cách khác, Ngài là Đấng Tạo Hóa (Giăng 1:1-3; Ê-phê-sô 3:8, 9).

Điều này rất quan trọng. Đức Chúa Giê-su là Đấng dùng lời nói, và các thế giới được tạo nên. Ngài là Đấng tạo nên trái đất, là Đấng phán thì có sự sống. Đấng Tạo Hóa toàn năng có thể tạo nên sự sống mới. Ngài có thể tái tạo những ước muốn thiêng liêng trong lòng chúng ta. Ngài có thể thay đổi đời sống thiêng liêng của chúng ta. Đây cũng chính là Đức Chúa Giê-su, Đấng phán niềm hy vọng cho hội thánh Lao-đi-xê.

Xin đọc 2 Cô-rinh-tô 5:17 và Ga-la-ti 6:14, 15. Những câu này có ý nghĩa gì đối với bạn?

Tại sao sứ điệp Lao-đi-xê là sứ điệp hy vọng? Điều nào khuyến khích bạn trong sứ điệp có lời cảnh cáo mạnh mẽ này? Danh hiệu nào trong ba danh hiệu của Đức Chúa Giê-su có ý nghĩa nhất đối với bạn, và tại sao?

Lời Quở Trách Đầy Tình Thương

Tại sao Đức Chúa Giê-su có lời quở trách nặng nề đối với hội thánh Lao-đi-xê trong Khải huyền 3:15, 16? Hâm hãm nghĩa là gì? Có những chữ nào khác Đức Chúa Giê-su có thể dùng thay cho chữ “hâm hãm” không?

Khi nói về Khải huyền 3:15, 16, Ellen G. White viết, “Sứ điệp cho hội thánh Lao-đi-xê là nói về những người có kinh nghiệm tôn giáo nửa vời. Họ không làm chứng mạnh mẽ cho lẽ thật.” – Phỏng trích *The SDA Bible Commentary*, quyển 7, tr. 962. Đây là một ý kiến hay. Một kinh nghiệm tôn giáo hâm hãm bày tỏ sự không chú ý và không có sự sống. Họ có cái vỏ bề ngoài của Cơ Đốc giáo nhưng không có “thịt” bên trong. Nói cách khác, họ có vẻ tốt bên ngoài nhưng không có quyền lực sống bên trong.

Những tín đồ trong hội thánh Lao-đi-xê không phải giả dối hay điên rồ. Họ chỉ không quan tâm đến vấn đề thiêng liêng. Những người Lao-đi-xê có vẻ sống đời thánh thiện. Phao-lô nói “bề ngoài giữ điều như đức, nhưng chối bỏ quyền phép của nhưn đức đó” (2 Ti-mô-thê 3:5). Đức Chúa Giê-su nói về những người có tôn giáo trong thời của Ngài, “Dân này lấy môi miếng thờ kính ta; nhưng lòng chúng nó xa ta lắm” (Ma-thi-ơ 15:8).

Xin đọc Hê-bơ-rơ 12:7-11; Gióp 5:17-19; Thi thiên 94:12; và Châm ngôn 29:15, 17. Sau đó miêu tả mục đích của Đức Chúa Trời khi quở trách?

Chúa yêu dân sự Ngài rất nhiều nên Ngài không muốn họ bị hủy diệt. Ngài sẽ làm bất cứ điều gì để khơi lại ngọn lửa thiêng liêng trong lòng họ. Đức Chúa Giê-su có lời quở trách mạnh vì tình yêu của Ngài rất mạnh. Ngài ra hình phạt chỉ vì Ngài muốn chữa lành chúng ta. Tiên tri Ô-sê chia sẻ cảm giác này khi kêu gọi dân sự ăn năn, “Hãy đến, chúng ta hãy trở về cùng Đức Giê-hô-va; vì Ngài đã xé chúng ta, song Ngài sẽ chữa lành cho; Ngài đã đánh chúng ta, song sẽ buộc vết tích” (Ô-sê 6:1).

Đức Chúa Trời có bao giờ dùng những kinh nghiệm đau đớn hay hổ thẹn để làm cho bạn khiêm tốn và đem bạn đến gần Ngài hơn chăng? Bạn học được gì từ những kinh nghiệm này? Điều đó giúp bạn thế nào để không phải trải qua những kinh nghiệm này nữa?

Kiến Thức Và Thực Tế

Có sự khác biệt giữa điều Lao-đi-xê nói và Lao-đi-xê làm. Có sự khác biệt lớn hơn giữa kinh nghiệm thiêng liêng mà Lao-đi-xê nghĩ họ có và kinh nghiệm mà họ *thật sự có*.

Lao-đi-xê nghĩ gì về mình trong Khải huyền 3:17? Chúa nghĩ gì về hội thánh đó? Bạn nghĩ thế nào về một dân sự có thể rất mù quáng về tình trạng thiêng liêng thật của họ? Bằng những cách nào chúng ta có thể mù quáng về tình trạng thiêng liêng của mình?

Một trong những thủ đoạn nguy hiểm nhất của Sa-tan là làm chúng ta mù quáng về nhu cầu thiêng liêng thật của mình. Một số các nhà lãnh đạo tôn giáo trong thời Đức Chúa Giê-su cũng mù quáng về tình trạng thiêng liêng của họ. Họ là những người đọc Kinh Thánh, giữ ngày Sa-bát, tín đồ trung tín dâng tiền phần mười trông đợi sự tái lâm của Đấng Mê-si. Nhưng nhiều người không biết về nước trời thiêng liêng mà Ngài đem theo với Ngài. Đức Chúa Giê-su gọi họ là “kẻ mù dẫn đường” (Ma-thi-ơ 23:24). Phao-lô viết cho hội thánh ở Cô-rinh-tô về “những kẻ chẳng tin” (2 Cô-rinh-tô 4:4). Đây là lý do tại sao Đức Chúa Giê-su phán Ngài đến để “kẻ mù được sáng” (Lu-ca 4:19). Nói cách khác, Đức Chúa Giê-su sẽ phục hồi con mắt thiêng liêng mà chúng ta đã mất nếu chúng ta để Ngài làm điều đó. Mỗi lần Đức Chúa Giê-su mở những đôi mắt mù trong Tân Ước, Ngài bày tỏ lòng ước muốn của Ngài là mở mắt tâm trí chúng ta để giúp chúng ta hiểu biết Ngài rõ ràng hơn.

Hãy đọc Ma-thi-ơ 25:1-13. Bằng những cách nào các người nữ đồng trinh và thuộc viên hội thánh ở Lao-đi-xê gần giống nhau?

Bạn thấy có những cách nào để tỉnh thức thiêng liêng? Bạn nghĩ tại sao rất dễ trở nên lười biếng thiêng liêng? Có vài cách nào để phòng ngừa sự lười biếng thiêng liêng?

Cách Chữa Trị Của Đức Chúa Trời

Có niềm hy vọng cho Lao-đi-xê. Cũng có niềm hy vọng cho những người lười biếng thiêng liêng. Chúa chúng ta có thuốc chữa cho căn bệnh này. Khi Chúa nói với hội thánh này chúng tỏ có niềm hy vọng cho hội thánh *nếu dân sự Ngài chấp nhận và làm theo lời khuyên của Ngài.*

Hãy nghĩ về lời khuyên của Đức Chúa Giê-su trong Khải huyền 3:18, 19. Đức Chúa Giê-su muốn nói gì khi Ngài phán, “vàng thử lửa”, mặc “những áo trắng,” và mắt chúng ta được xức “thuốc”? (Xin cũng đọc 1 Phi-e-rơ 1:7; Xa-cha-ri 3:1-5; Khải huyền 19:7-9; và Ê-phê-sô 4:30).

“Đức Chúa Giê-su đi từ cửa này tới cửa kia. Ngài cũng đứng trước mỗi đền thờ của tâm hồn, phán rằng, ‘Ta đứng ngoài cửa mà gõ’ (Khải huyền 3:20). Như một thương gia của thiên đàng, Đức Chúa Giê-su mở kho báu của Ngài và rao lên, ‘Hãy mua vàng thử lửa của ta, hầu cho người trở nên giàu có; mua những áo trắng, hầu cho người được mặc vào và điều xấu hổ về sự trần truồng người khỏi lộ ra’ (Khải huyền 3:18). Vàng Đức Chúa Giê-su ban cho là vàng ròng. Vàng này quý giá hơn vàng Ophir vì đó là đức tin và tình yêu.

“Áo trắng Ngài mời chúng ta mặc là chính áo công bình của Ngài. Dầu dùng làm thuốc xức mắt là dầu ân điển của Ngài. Điều này sẽ đem lại nhãn quan thiêng liêng cho linh hồn đang bị mù lòa và tối tăm. Điều này có thể giúp người đó biết sự khác biệt giữa những việc làm của Thánh Linh Đức Chúa Trời và việc làm của kẻ thù. Đức Chúa Giê-su phán, ‘Hãy mở cửa, các người giàu có thiêng liêng hãy chia sẻ với những người khác. Và hãy mua của ta. Đó là Ta, Đấng Cứu Thế của con, Ta khuyên con hãy mua những thứ này từ nơi Ta.’” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Advent Review and Sabbath Herald*, 7 tháng 8, 1894.

Ellen G. White trích Khải huyền 3:20, bà nói về Đức Chúa Giê-su, “‘Ta đứng ngoài cửa mà gõ.’ Câu này cho thấy Đức Chúa Giê-su gõ. Ngài không phá cửa và dùng võ lực để vào nhà. Điều này có nghĩa là chúng ta phải lựa chọn để mời Ngài vào. Hãy tự hỏi, “Tôi cứng đầu thế nào mà không mở cửa mời Ngài vào?” Nếu bạn cứng đầu, hãy tự hỏi, “Tại sao? Có điều gì ngăn cản tôi? Có tội nào tôi không muốn bỏ? Hay có điều gì tôi cảm thấy rất khó bỏ?”

Tình Yêu Không Bao Giờ Bỏ Cuộc

So sánh Khải huyền 3:20 với Nhã ca 5:2-5. Hai đoạn này giống nhau thế nào? Hai đoạn này bày tỏ gì về tình yêu của Đức Chúa Trời?

Bữa ăn tối ở Trung Đông đã, và vẫn còn, là một bữa ăn rất quan trọng. Công việc ban ngày đã xong và người ta từ đồng ruộng trở về ăn cơm tối. Lúc đó cả gia đình xum họp nhau để ăn chung. Trong hầu hết mọi trường hợp, các gia đình lớn sống chung với nhau. Vì thế, số người ăn cơm tối có thể đông. Ông nội, bà nội, anh chị em, cô chú, các cháu, anh em họ, người lớn và trẻ em có thể đều có mặt ở bàn ăn. Và trong buổi họp mặt đông đủ này sau một ngày làm việc mệt nhọc, người ta kể chuyện cho nhau nghe. Người ta chia sẻ các kinh nghiệm. Và cũng có những lời khuyên dạy. Đó là lúc thông công với nhau. Đó là lúc cảm thấy sự ấm cúng và gần gũi. Đức Chúa Giê-su cũng muốn có sự thông công như thế với chúng ta.

Lời hứa của Đấng Christ trong Khải huyền 3:21 bày tỏ thế nào lòng ước ao của Ngài cho mỗi chúng ta?

Sách Khải huyền nói về ngai của Đức Chúa Trời 37 lần. Như vậy là nhiều hơn bất cứ sách nào trong Kinh Thánh. Tại ngai của Đức Chúa Trời, chúng ta đồng hòa với các thiên sứ và vui mừng hát lên, “Chiên Con đã chịu giết đáng được quyền phép, giàu có, khôn ngoan, năng lực, tôn quý, vinh hiển và ngợi khen!” (Khải huyền 5:12). Đức Chúa Giê-su hứa chúng ta có thể dự phần vào biến cố vinh hiển, vui mừng này của thiên đàng để ăn mừng sau khi lịch sử dài của tội lỗi đã chấm dứt.

Đấng Christ dùng lý do vĩ đại nhất để khuyến khích dân sự của Ngài vốn dĩ thờ ơ lãnh đạm vào thời kỳ cuối cùng. Tình yêu của Đức Chúa Giê-su đã ban cho chúng ta sự vĩnh cửu. Chúng ta có dòng máu hoàng tộc chảy trong huyết mạch mình. Chúng ta là con trai con gái của Vua vũ trụ. Chúng ta có thể cai trị như vua trên ngai Ngài cho đến đời đời. Như thế, lý do lớn nhất của Đấng Christ để đánh thức chúng ta khỏi cơn ngủ mê thiêng liêng là tình yêu vĩnh cửu của Ngài. Đây là vì Ngài muốn sống đời đời với chúng ta. Nếu điều đó không đủ để chúng ta tỉnh thức khỏi sự lười biếng thiêng liêng, thì còn điều gì nữa? Nếu điều đó không đủ để làm chúng ta quỳ gối để tìm kiếm sự phục hưng, thì điều gì sẽ làm được?

Đấng Christ muốn thông công với bạn. Bạn muốn thông công với Ngài bao nhiêu? Câu trả lời thật giản dị. Bạn dành bao nhiêu thì giờ để cầu nguyện và thông công với Chúa? Câu trả lời của bạn nói gì về bạn và sự hâm hấp của bạn có thể như thế nào?

Nghiên Cứu Bổ Túc:

“Sự phục hưng và cải cách phải xảy ra dưới sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh. Sự phục hưng và cải cách là hai điều khác nhau. Sự phục hưng bày tỏ sự làm mới lại đời sống thiêng liêng. Đây là sự làm thức tỉnh những năng lực của tâm trí. Đây cũng là sự sống lại từ sự chết thiêng liêng. Cải cách bày tỏ một sự tổ chức lại hay sự thay đổi về các tư tưởng, lý thuyết, thói quen, và thực hành. Sự cải cách không đem lại trái tốt của sự công bình nếu không liên kết với sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh. Sự phục hưng và cải cách phải làm công việc đặc biệt. Để làm công việc này, hai điều đó phải liên kết với nhau.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Advent Review and Sabbath Herald*, 25 tháng 2, 1902.

“Lời khuyên của Đấng Làm chứng thành tín đầy đầy sự khuyến khích và an ủi. Các hội thánh có thể được vàng của lẽ thật, đức tin, và tình yêu thương, và được giàu có với kho báu thiên đàng. ‘Hãy mua vàng thử lửa của ta, hầu cho người trở nên giàu có; mua những áo trắng, hầu cho người được mặc vào và điều xấu hổ về sự trần truồng người khỏi lộ ra.’ Áo trắng là sự công bình của Đấng Christ có thể dệt vào bản tính. Một tấm lòng trong sạch sẽ chứng tỏ người đó đang giặt áo mình, và làm cho trắng trong huyết Chiên Con.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Advent Review and Sabbath Herald*, 24 Tháng 7, 1888.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Có điều gì rất nguy hiểm về sự hâm hấp? Tại sao điều đó có thể dẫn chúng ta đến việc tự lừa dối mình rất dễ dàng?
- 2 Tại sao một số Cơ Đốc nhân dường như chiếu sáng rực rỡ trong khi những người khác lại thờ ơ lãnh đạm? Đây có phải là vì cá tính khác nhau chăng? Hay có điều gì sâu xa hơn? Nếu có, là điều gì?
- 3 Hãy thảo luận với lớp bạn làm thế nào để tránh sự lười biếng thiêng liêng? Làm thế nào chúng ta giữ kinh nghiệm thiêng liêng của mình mạnh mẽ và phát triển? Có những điều gì chúng ta có thể làm như một hội thánh để bảo vệ mình không trở nên “hâm hấp”?
- 4 Bạn nghĩ tại sao Đức Chúa Trời muốn chúng ta “lạnh” hơn là “hâm hấp”? Tại sao hâm hấp còn tệ hơn là lạnh? Điều gì thoải mái hơn, hâm hấp hay lạnh?